

MUSIKASSEN

- JUNI 2009

Indhold

"Tine Refsgård"	3
Alphapistola	3
Fra matematik til musik	4
Ta' til Indien!	5
Blokfløjten	8
Siden sidst	10
Kommende arrangementer	12
Næste sæson	12
Sommerferie	12

Ved Præsentationskoncerten på Nordgårdsskolen d. 21. april hilser Anton lige på fotografen. (Foto: Lene Søndergård)

”Tine Refsgård”

er titlen på en CD der udkom 12. maj med 11 dansksprogede sange skrevet af Tine Refsgård.

Tine havde sin skolegang på Højby skole og var blandt de første elever da Trundholm Kommune Musikskole startede tilbage i 1985. Senere uddannede hun sig som sanger på Det Rytmske Musikkonservatorium i København.

Tine har tidligere udgivet to CD-er sammen med bandet ”Tilt”, nemlig ”Originalen” i 2003 og ”En del af det hele” i 2006; sidstnævnte CD medførte en invitation fra Niels Hausgård til at medvirke i hans show samme år.

I en pressemeddelelse hedder det om Tines sange:

”Tine Refsgård skriver moderne popsange, der har et ekko af 70-ernes protestsange som vi også hører hos Natasja. Genren er pop af den poetiske, politiske og personlige slags”

Læs mere på: www.tinerefsgaard.dk

Alphapistola

er et rockband med rødder i Odsherred. Niels Svensson og Nikolai Smedegaard var tilbage i 90-erne slagtpølselever hos H.C. Mogensen og Karl Emil Heiberg spillede violin hos Finni M. Christensen.

De gik alle på Vig skole og fandt ud af at knallertkørsel og andre teenage-sysler ikke sagde dem noget - i stedet havde de et fællesskab omkring musikken og dannede sammen med Michael à Grømme bandet der blev til ”Frost”.

Nu er de blevet voksne, er flyttet til København og har givet bandet navneforandring til ”Alphapistola”. Under dette navn havde de releasekoncert på spillestedet Loppen (Christiania) d. 26. februar, dvs. præsentation af deres debut-EP (der også hedder Alphapistola), som udkom elektronisk denne dag på Blah Blah Blah Records.

Den vil kunne købes som CD ved deres live-koncerter fremover, bl.a. på Vig-festivalen hvor de åbner ballet med en koncert onsdag 8. juli kl. 21.00 i Dueslaget, efterfulgt af 4 andre såkaldte ”Upcoming Bands”. Der er i øvrigt gratis adgang denne aften.

Navnet Alphapistola er hentet hos en legendarisk bande, der hærgede og regerede i midten af 1800-tallet ved den mexicansk-amerikanske grænse. I en foromtale til udgivelsen kan man læse:

”Rockbandet Alphapistola har altså ikke bare taget deres navn, men også genskabt det brogede persongalleri, der udgjorde bandens medlemmer. Herved har de fundet netop den plads og musikalske frihed, de søgte efter, ligesom teksterne her har kunnet udfolde sig, samtidig med at de har skabt mulighed for at udtrykke styrke, energi og desperation.”

Besætning:

Niels Svensson, guitar og sang

Karl Emil Heiberg, bas

Michael à Grømme, guitar

Nicolai Smedegaard, trommer

Læs mere på: www.alphapistola.com

Fra matematik til musik

Mikkel Abrahamsen er 23 år og opvokset i Rørvig. Siden 2005 har han boet i København hvor han afsluttede et matematikstudie med en bachelorgrad i 2008. Ved siden af matematikken har han dyrket klaverspil på højt niveau, hvilket er mundet ud i at han efter vellykket optagelsesprøve på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium skal begynde som studerende samme sted til september.

Mikkel begyndte at spille klaver hos sin tante i Rørvig da han var seks år. Efter et par år blev han elev hos organist Flemming Hjort i Nykøbing indtil han i 1999 begyndte på musikskolen, hvor han gik de første tre år hos Lene Søndergård og derefter hos Tove Lønkvold i København.

Mikkel har deltaget flere gange i Steinway Klaver Festival og er hver gang blevet udtaget til finalen, hvor han i 2006 blev placeret på konkurrencens 2. plads.

Mikkel fortæller om sine to store interesser:

OL i Mexico

”Jeg valgte at begynde på matematikstudiet fordi jeg var meget optaget af matematik lige i den periode. Jeg havde været med i Georg Mohr-konkurrencen i 3.g, der er en matematik-konkurrence for gymnasieelever, og der kom jeg gennem flere udvælgelsesrunder, sådan at jeg i sommeren 2005 skulle med til den Internationale Matematikolympiade i Mexico sammen med 5 andre gymnasieelever.

Matematik og Lego

Jeg havde også deltaget i Projekt Forskerspirer, der er et projekt for gymnasieelever, som skal få dem til at prøve hvordan det er at arbejde som forsker, danne netværk med jævnaldrende og professionelle med samme interesser osv.

Der valgte jeg at arbejde med nogle matematikrelaterede problemer om Lego-klodser, som professor Søren Eilers (fra Institut for Matematiske Fag på KU) havde foreslået mig, og samarbejdet med ham gav mig også rigtig meget lyst til at fortsætte med

matematikken, fordi jeg syntes det virkede som et rigtig spændende job at være forsker. (Mikkel vandt i øvrigt 15.000 kr. i projektet, som han investerede i en bærbar computer. Red.)

Optagelsesprøve

Endelig var jeg også bange for at jeg ville blive træt af at spille klaver hele tiden hvis jeg begyndte på konservatoriet, og jeg var bekymret for om jeg ville kunne leve af det. Men jeg overvejede det meget, og var lige ved at gå til optagelsesprøve i 3.g.

Jeg har faktisk været lige ved at gå til optagelsesprøve hvert år siden, og det var altså først i år at jeg endelig gjorde det.

Matematik og/eller musik?

Jeg tror ikke jeg kommer tilbage på matematikstudiet, for jeg er træt af at arbejde med ren matematik, men jeg kunne måske godt finde på engang at begynde på en anden matematikrelateret overbygningsuddannelse, fx den nye uddannelse der hedder eScience. Når man har gennemført sådan en overbygningsuddannelse, får man en kandidatgrad.

Jeg ved ikke, hvor længe jeg vil gå på konservatoriet. Jeg håber, at jeg bliver så glad for det, at jeg vil gå der så længe som jeg kan (fem år plus evt. to år i solistklasse).

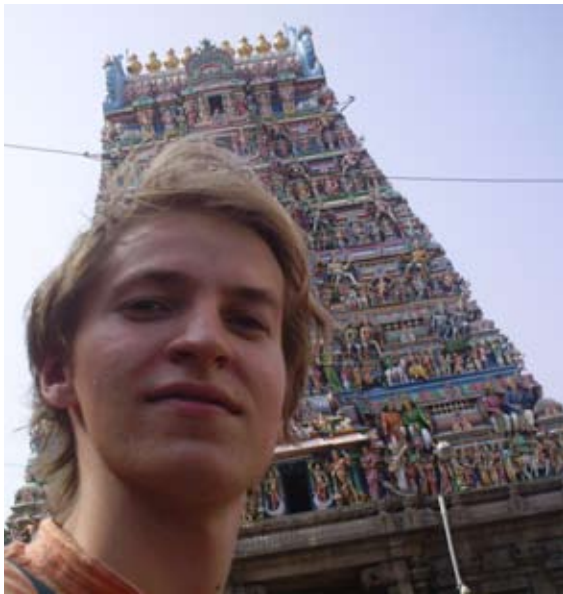
Jeg kunne godt forestille mig, at jeg kom til at arbejde som musiker og samtidig have et arbejde på deltid hvor jeg bruger min matematikuddannelse.

Lige nu har jeg et spændende job som softwareudvikler i en virksomhed i Lyngby. Jeg arbejder der 15-20 timer om ugen og har god tid til at spille ved siden af”.

Der er mulighed for at høre Mikkel ved musikskolens klaverafslutning, som finder sted lørdag 13. juni kl. 14 på Mejeriet i Asnæs. Her kommer Mikkel på besøg og spiller et uddrag af Mussorgskys ”Udstillingsbilleder”

Ta' til Indien!

Saxofonisten Jesper Ankarfeldt er 23 år og fra Rørvig. Han modtog sin første undervisning i Musikskolen i Nykøbing-Rørvig, se i øvrigt artikel i Musikassen februar 2007. Fra januar 2007 var han elev på en svensk folkehøjskole med undervisning på MGK-niveau.

Da han var meget glad for skolen takkede han nej til en plads på Det Rytmske Musik-konservatorium fra september 2007, da alle odds talte for at han kunne komme ind året efter. Men tingene tog en drejning:

Heldigt Uheld

Da januar 2008 nærmede sig var det tid til at søge konservatoriet igen. Jeg følte mig meget godt tilpas, da jeg jo havde prøvet det før med held. Jeg gik til prøve, og syntes det var gået fint. Men mod hvad alle mine venner og jeg havde troet, fik jeg ikke nogen plads. Det tog selvfølgelig en del tid at komme sig over, men man skal jo videre, og pludselig stod jeg med et år foran, som jeg ikke vidste hvad jeg skulle bruge til. Jeg snakkede med min svenske saxofonlærer, som jeg tidligere havde vist de ting jeg havde lært mig selv omkring konokol, det indiske rytme system. Da jeg fortalte at jeg ikke var kommet ind på konservatoriet var det eneste han sagde: "Ta' til Indien!" Jeg havde tænkt på det, men havde ikke set det som en mulighed, da Indien føles så langt væk.

At møde den rigtige person

Ved et tilfælde fik jeg kontakt med en canadisk basist, Graig Earl, der havde været i Indien; han gav mig nogle timer omkring grund- elementerne i indisk musik, kontaktede sin indiske lærer og gav mig en hel bunke kontakter til forskellige indere. Pludselig var min indiske drøm begyndt at kunne realiseres.

Indien - Chennai

Den 1. oktober 2008 fløj jeg mod Indien. Jeg havde en returbillet 90 dage senere d. 30. december, da jeg jo var nødt til at komme hjem til konservatorieprøverne som ligger i uge 2. Byen jeg boede i hedder Chennai (det gamle Madras). Det ligger i Sydøstindien,

lige overfor Sri Lanka. Der bor 6 millioner mennesker, men er en af de renere byer i Sydindien uden alt for meget slum. Byen er stedet for sydindisk musik, som New Orleans er for, ja selvfølgelig New Orleans Jazz. I december-januar foregår verdens største musik events i Chennai. Det er en festival à la Copenhagen Jazz Festival, så bare gang det med 4, så der er over 3000 koncerter.

Synge først - så spille

Jeg havde en aftale med en indisk trommeslager, Narendren. Og så havde jeg lejet en lejlighed. Det var alt.

Det tog mig næsten 2 uger før Narendren havde tid til at mødes med mig. I mellemtiden hørte jeg en masse koncerter og var på en lille rejse. Jeg indså at jeg gerne ville lære noget af den indiske melodik, men også at jeg ville lære det på den indiske måde. Og den indiske måde er kort beskrevet via stemmen. Alle rytmer og melodier lærer du først at synge, derefter får du lov at overføre det til dit instrument. Så da jeg havde mit første møde med Narendren fik jeg ham til at anbefale mig en sanglærer, Rajaram.

Undervisningen

Narendren har undervist flere vesterlændinge, bl.a. Graig, så undervisningen var meget struktureret, men afslappet. Jeg kom til hans hjem, det kunne være når som helst på døgnet. Så snakkede vi lidt, og jeg snakkede med hans kone og hans børn. Så ville vi sidde og snakke om rytmer og han ville vise mig nogle rytmske "formler". Da jeg på det tidspunkt mere eller

mindre havde kendt til systemet i næsten 1 år, var det meget let for mig at forstå de rytmiske koncepter. At kunne synge alle sammen var noget andet. Men Narandren vidste, at jeg kun var i Indien begrænset tid, så derfor gav han mig mest muligt materiale, som jeg kunne tage med hjem og brugte næsten ingen tid på at høre mig fremføre tingene. Mine lektioner varede mellem 1-2 timer.

Mig og min lærer Narandrens familie

Skrædderstilling og fodkys

Rajaram, min sanglærer var derimod af den gamle skole. Når hans elever ankommer og forlader hans undervisning "kysser" de hans fødder som tegn på hvor glade de er for hans undervisning. Denne seance slap jeg dog for.

Undervisningen var mellem 15-45 minutter alt efter min koncentrations evne. Han ville sidde på en stol eller gå rundt foran mig, mens jeg sad på gulvet i skrædderstilling. 45 minutters skrædderstilling er rigtig længe, når man ikke er vant til det, så dette skulle også trænes.

Undervisningen var meget struktureret. Jeg skulle oftest lære 8-16 takter af en sang, som jeg skulle øve til næste gang. Hvis jeg kom og ikke kunne de pågældende takter perfekt, fik jeg dem bare for til næste gang igen. Det er der perfektionen opstår, og du lærer at øve noget så meget ind, at du ikke laver fejl, uanset situationen. Jeg nåede at lære 3 indiske folkemelodier.

I slutningen af mit ophold tog jeg også en intens uge med fløjteundervisning. Her endte jeg med at købe 5 indiske bambusfløjter.

Sydindisk klassisk musik

Efter noget tid indså jeg, at musikken jeg lærte minder meget om jazzen. Der er improvisation og en masse kommunikation musikerne imellem. Men der findes også mange lighedstræk med den vestlige klassiske musik. Nogle sange er 20 minutter lange og musikerne lærer alt udenad.

Også rent historisk er det den gamle musikstil som kan spores helt tilbage til det 4. årh. e. Kr. Igennem den mundtlige overførsel er nærmest alle elementer blevet vedligeholdt. Traditionen er stor, men størstedelen af publikum er af den ældre klasse (lidt ligesom jazz og klassisk musik).

Rytmerne i indisk musik i forhold til vestlig musik er meget mere komplicerede. Vi bruger næsten kun 8'dele, 16'dele og trioler. I Indien bliver der også brugt kvintoler og septoler, dvs. 5 og 7. Også måden rytmerne spilles på er meget mere kompleks, og indisk musik benytter sig ofte af lange forløb der først til allersidst vil opløse sig til et "1" slag.

Melodierne bygger sig om omkring en skala (raga). For hver skala er der en masse regler for hvordan skalaen skal spilles. Dette kan sammenlignes med en blues skala. Nogle toner spilles automatisk efter hinanden, og er ofte svært at putte regler på, men noget man lærer at høre. Når man snakker om det indiske tonesystem så bliver det ofte nævnt at der er uendelig mange toner. Dette kan igen sammenlignes med bluesskalaen. Hvis man kender lidt til den, ved man at det er en mol-penta med en tilhørende b5 (tritonus). Men denne tone kan spilles mere eller mindre lys/mørk. Faktisk kan man spille en glidende tone fra kvarten til kvinten i skalaen og derved få alle variationer af b5. Derfor er en saxofon meget god til at spille blues, da den er mere trinløs og man derfor kan lege med "blues"-lyden.

I indiske skalaer er dette bare et hovedelement; at bevæge sig mellem tonerne med mere glidende overgange, og dette betragtes som toner (kvart-toner), men gøres også på en helt bestemt måde. Men grundtonerne i indiske skalaer minder utrolig meget om vores 12 toner, men er så bare fundet ud fra komplette overtoner (som jeg ikke vil forklare nærmere). De har dog en definition på 22 toner da alle toner på nær grundtone og kvint kan være enten lysere eller mørkere, men stadig minder de utrolig meget om vores toner. Man kan sagtens høre islæt af den traditionelle musik i den indiske pop musik, men det kan ikke sammenlignes, da vestlig musik nærmest har taget over. I den nylig udkommet film, Slumdog Millionaire, kan man blandt andet høre konokol i starten.

Nord- og syd-Indien

Indien er sådan et enormt land. Faktisk er det også det land med flest fattige. Men det gør at kulturen er vidt forskellige i de forskellige dele af landet. Når vi hører om indisk kultur herhjemme er det i reglen oftest nordindisk kultur. Dette skyldes at nord-inderne rejste ud i verden, mens Sydindien var mere isoleret. Dette gælder både mad og musik. For at nævne noget mange kender, så har man i Nordindien instrumenterne sitar og tabla, modsvarende har man i Sydindien veena og mrudanga, som næsten ingen kender til. Nordindisk og sydindisk musik minder meget om hinduismen. I hvertfald i en danskers øre. Den nordindiske indeholder dog mere improvisation, men til gengæld er den mindre kompleks.

Mig og indisk musik

Jeg fik ofte meget ros. Der var mange indere der fortalte mig at jeg var utrolig dygtig og talentfuld. De sagde også hvis jeg bare øvede intenst 2 år, skulle jeg nok kunne holde min første koncert. Men jeg tror også det har alt at sige, at jeg har 10 års musikbaggrund fra Danmark. Det kan godt være det er en anden musik, men det er jo bare nye koncepter du skal lære. Og så øvede jeg mig også utrolig meget. Ikke på saxofonen, men på at synge melodier og rytmer.

Saxofon blev bragt ind i indisk musik af Kadri Gopalnath (inder) for 20 år siden. Jeg tog en enkel saxofon time med en Indisk saxofonist, men dels var min viden om melodierne ikke stor nok til at jeg kunne overføre det til et instrument, dels tillader saxofon ikke fuldstændig trinløshed. Så min helt personlige holdning er også at saxofon i indisk musik er et kompromis, og for mig lyder det ikke rigtig indisk. Derfor droppede jeg også at overføre musikken direkte til min saxofon.

Afslutning og optagelse

Efter 3 måneders intens undervisning, øvelse, koncerter og mødet med en helt anden kultur, ikke mindst på madsiden også, bliver man til sidst mæt. Det gjorde jeg i hvert fald. Men en anden årsag var også at jeg skulle hjem til min optagelsesprøve på konservatoriet.

Hos min sanglærer nåede jeg at lære 3 sange. Disse spillede jeg ind med min rytmelærer på mrudanga (tromme) og en violinist. Jeg spillede også et lille ryt-

mestykke ind, hvor jeg synger rytmerne (på konokol/sulgatu) og min lærer spiller rytmerne på mrudanga. Indspilningerne kan faktisk ses og høres hvis du taster ind nedenstående link: <http://www.facebook.com/group.php?gid=13755179983> Men på denne måde fik jeg sat et punktum på mit musikalske ophold. Jeg har også 25 timers rytmeundervisning optaget på mp3, så der har jeg materiale til flere år. Jeg fik også al den information omkring indisk musik jeg havde drømt om.

Så alle mine drømme blev opfyldt. Ud over de nævnte ting fik jeg også en masse venner.

Flest vesterlændinge fra forskellige lande. Heriblandt yogastuderende, så en smule yoga fik jeg også med hjem. Jeg havde gode og dårlige oplevelser med den indiske befolkning, maden, m.m. Jeg fik spillet med forskellige indiske musikere, havde fantastiske koncertoplevelser og var én gang med til selv at give koncert i et tempel for en guru (dog som rytmeholder/timekeeper, men stadig ikke at undervurdere i indisk musik).

Det indiske rytmesystem

Systemet har flere forskellige navne alt efter sammenhængen. Det mest kendte navn for det er nok Konokol. Men mange siger også bare Takadimi, da dette er den mest brugte stavelse. Systemet kan sammenlignes med tone systemet solfege, ex. Do Re Mi Fa etc. som de fleste kender. I Konokol har man bare specielle lyde alt efter hvilken rytme man vil spille. Ex. 1 = ta, 2 = ta ka, 3 = ta ki ta, 4 = ta ka di mi. Systemet er meget let tilgængeligt (nogle børn i Indien lærer det som 5-årige) så jeg vidste med det samme at det var noget jeg kunne bruge, da jeg fik en 5-minutters introduktion ved en workshop på folkehøjskolen. På egen hånd begyndte jeg at udforske og søge materiale, primært via internet.

Hvad så nu

Jeg kom ind på konservatoriet, men skal først starte til september.

Ud over viden omkring indisk musik, har jeg også lært nye øve teknikker og fået en anden tilgang til musik. Dette er noget jeg også prøver at overføre til min øvelse med vestlig musik. På ovenstående link er der også en video, hvor jeg bruger solfege til at synge en melodi og solo (en jazz standard, Confirmation). At gøre dette er en lang proces, men er noget jeg har indset kan lade sig gøre efter mit Indien ophold.

Ud over min øvelse er jeg også blevet inspireret til at skrive musik. Og lige nu skriver jeg musik til en film. Livet er for kort til at kunne nå alt. Du skal prioritere hvad du vil - om du vil være rigtig god til én ting eller være mindre god til flere ting. Lige nu prioriterer jeg ikke indisk musik overhoved, da min tørst stadig er slukket. Men den kommer sikkert igen en dag, og så regner jeg bestemt med at jeg skal ned til Indien igen og hilse på alle mine venner og lærere. Som jeg skrev tidligere. Heldigt uheld. For min tur til Indien har givet mig så mange aspekter i livet og åbnet mit syn på mange punkter, mere end jeg kunne håbe eller har kunnet få plads til her.

I serien om instrumenter skal vi denne gang høre om

Blokfløjten

Af *Susanne Axbøl*

Blokfløjtens historie

De tidligste billeder af en blokfløjte er fra omkr. år 1000, de ældste bevarede eksemplarer af fløjten er fra ca. 1200-tallet. Blokfløjterne var meget anvendt i middelalderen og renæssancen, hovedsageligt i samspil med andre instrumenttyper eller i et stort blokfløjtekor, som det kaldtes.

På grund af sin popularitet udvikledes blokfløjten yderligere i 1400-tallet, da baroktiden kom. Fløjten blev lavet af hårdere og mere robust træ, hvilket gav en noget større tone og klarere klang. Den blev i denne periode brugt mere som soloinstrument end tidligere.

Musikken udviklede sig herefter i wienerklassikken og romantikken, og blokfløjten udgik som populært instrument. Den spinkle, lyse klang kunne slet ikke leve op til de store instrumenter, messing og træblæserne. I orkesteret blev den afløst af tværfløjten, som jo er lavet af metal.

Emma, Anna og Susanne til En god times tid på Odden Skole d. 4. maj 2009. (Foto: Lene Søndergård)

I flere hundrede år herefter har blokfløjten kun været brugt i folkemusik, hvor den passede fint sammen med fx violin, klaver og harmonika.

Siden 1940'erne et almindeligt og billigt skoleinstrument.

På billedet herover står Susanne med sine tre Dolmetsch fløjter - sopran, alt og tenor. De er af rosentræ og elfenben hvilket gør dem ret sjældne. De er omkring 40-45 år gamle. (Foto: Steen Stybe)

I Tyskland var blokfløjten og folkemusikken en væsentlig del af deres nationalitetsforståelse, så det snart var almindeligt, at ALLE spillede. Der indsneg sig dog en misforståelse mht. grebene, så vi den dag i dag opererer med begrebet "Tyske greb".

Nogenlunde samtidig tog en englænder (Dolmetsch) blokfløjten til sig og videreudviklede den, dog med de oprindelige barokgreb.

Blokfløjten blev almindelig i Danmark fra ca. 1950, hvor den blev et populært instrument i skolerne.

Blokfløjtens materialer

Da blokfløjten kom tilbage i 40'erne, var den oftest lavet af lakeret pæretræ. Det giver en fin, blød klang, men tåler ikke så megen fugt og større temperatursvingninger.

På dette billede står Andreas med Garklein, sopranino og sopran. Susanne har alt og tenor i hånden, mens bas og storbas står i græsset. (Foto: Steen Stybe)

Fløjter bliver nu lavet i forskelligt materiale :

Dels plastik / kunststof, som de fleste kender fra begynderundervisningen nu til dags.

Og dels forskellige træsorter, der varierer meget i både klang, pris og holdbarhed, fx ahorn, pære, buksbom, rosentræ, palisander eller ibenholt.

Blokfløjtes stemning

Fløjterne stemmer i C eller F, dvs. at de spiller en C- eller F-skala, når man spiller en skala fra den dybeste tone.

Det er dermed også relativt nemt at gå fra den ene til den anden størrelse fløjte, når man har nogen rutine.

Garklein, sopran, Tenor og storbas er i C
Sopranino, alt og bas og kontrabas er i F

Min vej til musikken

Da begge mine forældre underviste i blokfløjte, var det helt naturligt, at jeg også begyndte at spille blokfløjte, da jeg var 6 år. Jeg var elev på musikskolen hos min mor i 12 år, hvor jeg var så heldig at gå sammen

med de samme 3 piger igennem alle årene. Vi var meget glade for at spille sammen og spillede al slags nyere og gammel musik.

Vi spillede også i det store blokfløjteorkester, hvor vi var op til 40 elever. Der blev også oprettet et mindre orkester for os store, hvor vi kunne spille sværere stykker.

Siden 1988 har jeg spillet i gruppen Le Padrone under ledelse af Inger Thoft Nielsen. Gruppen består af 8 blokfløjtelærere i meget varierende alder! Vi nyder at spille, lære nyt repertoire og for en gangs skyld være elev i stedet for lærer.

Vi har holdt flere koncerter med repertoire fra renæssancen til ny musik.

Som det kan ses på billedet herunder, spiller vi på mange forskellige størrelser fløjter. Kontrabassen (th) skal spilles stående! Kontrabassen er iøvrigt en oktav dybere end bassen.

Le Padrone ved en koncert i Vanløse kirke i 2008. Susanne står som nr. 2 fra højre med sin storbas.

I det forgangne skoleår blev der, i musikskoleregi, undervist i blokfløjte på 5 skoler. De tre af karrusellerne havde blokfløjte med i tilbuddet. Der er knap 20 blokfløjteelever, 2 sammenspilsgrupper og Consortgruppen, som består af en stor del af eleverne. Denne gruppe spiller sammen efter aftale.

Sideløbende med blokfløjten har jeg i hele min barndom spillet violin og senere bratsch. Som teenager lærte jeg - som så mange andre - mig selv at spille guitar. Færdighederne er dog beskedne, men anvendelige. Siden har jeg lært klarinet hos en privatlærer. Grebene var ret nemme efter de mange år med blokfløjte. Blæseteknikken er dog noget ganske andet.

Siden sidst

Øverst tv: Violinpiger ved Præsentationskoncert på Nordgårdsskolen d. 21. april.

Øverst th: Viggo optræder ved Præsentationskoncert på Vig Skole d. 27. april.

Til venstre: Frederik på saxofon - også ved Præsentationskoncert på Vig Skole.

Nederst tv: Sebastian og Lars ved Præsentationskoncert på Højby Skole d. 29. april.

Nederst th: Pausehygge ved En god times tid på Nordgårdsskolen d. 19. maj.

Øverst: Koncentration hos SFO-korene ved SFO-OL på Højby skole d. 22. april.

Til venstre: Ved indmarchen til SFO-OL spillede slagtøjsorkestret Groovy for de knap 1500 børn og voksne der deltog i legene.

Nederst: De medvirkende ved En god times tid på Odden skole d. 4. maj.

Kommende arrangementer

Onsdag 10.06 kl. 19.00
En god times tid, Mejeriet

Fredag 04.09
Kulturnat, Anneberg

Lørdag 13.06 kl. 14.00
Klaverafslutning, Mejeriet

Torsdag 29.10
Spil dansk dagen

Mandag 15.06 kl. 19.00
En god times tid, Mejeriet

Fredag 30.10
Kulturnat, Asnæs

Næste sæson

begynder mandag 10. august. Besked om tid og sted for undervisningen udsendes i uge 32.

Musikskolen har som bekendt et undervisningsår på 38 uger i modsætning til folkeskolens 40 uger. Der har hidtil været forskel på hvor mange lektioner man har modtaget i løbet af de 38 uger, afhængig af hvilken ugedag man har undervisning.

For at komme denne ulighed til livs indfører vi i den kommende sæson den ordning at alle elever i løbet af skoleårets 40 uger får 38 undervisningsgange, uanset undervisningsdag.

Musikskolen går derfor i gang tidligere end den plejer for at alle skal kun ne nå at få de 38 lektioner. For nogle elever betyder det at der kan forekomme aflyste uger senere på året. Dette vil selvfølgelig blive meddelt i god tid.

Sommerferie

Sidste undervisningsdag inden sommerferien er fredag 19. juni.

MUSIKSKOLEN | ODSHERRED KOMMUNE

Mejeriet | Centervejen 4 A | 4550 Asnæs

Telefon: 59 66 62 30 | Fax: 59 66 62 39

www.odsherred.dk/musikskolen | musikskolen@odsherred.dk

Juni 2009 | Redaktion Lene Søndergaard | Layout Susan Jensen